ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

11. února 2010 *

Ve věci C-373/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 30. července 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 14. srpna 2008, v řízení

Hoesch Metals and Alloys GmbH

proti

Hauptzollamt Aachen,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda druhého senátu a zastupující předseda třetího senátu, P. Lindh, A. Rosas, U. Lõhmus (zpravodaj) a A. Ó Caoimh, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. července 2009,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Hoesch Metals and Alloys GmbH H. Bleierem, Rechtsanwalt,

– za Radu Evropské unie J. P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. M. Berrischem a G. Wolfem, Rechtsanwälte,

– za Evropskou komisi R. Lyalem, H. van Vlietem a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex“) a platnosti nařízení Rady (ES) č. 398/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu křemíku pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 66, s. 15; Zvl. vyd. 11/50, s. 40).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Hoesch Metals and Alloys GmbH (dále jen „Hoesch“) a Hauptzollamt Aachen (celní úřad v Cáchách) ve věci určení nepreferenčního původu křemíku pocházejícího z Číny, který prošel různými operacemi zpracování v Indii.

Právní rámec

Dohoda o pravidlech původu

3 Dohoda o pravidlech původu (WTO-GATT 1994), připojená k závěrečnému aktu podepsanému Evropským společenstvím v Marrakéši dne 15. dubna 1994 a schválená jeho jménem rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), má za cíl harmonizovat pravidla původu a zavádí pro přechodné období pracovní program harmonizace.

Právní úprava cel Společenství

4 Článek 24 celního kodexu stanoví:

„Zboží, na jehož výrobě se podílely dvě nebo více zemí, pochází ze země, kde došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby."

5 Články 35 až 40, jakož i přílohy 10 a 11 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Komise (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), vymezují pro některé výrobky zpracování nebo opracování, která určují status původu v souladu s článkem 24 celního kodexu. Křemíkový kov není součástí výrobků, na které se tato ustanovení vztahují.

6 Znění čísla 2804 kombinované nomenklatury tvořícího přílohu I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003 (Úř. věst. L 281, s. 1; Zvl. vyd. 02/14, s. 3, dále jen „KN") je následující:

„2804 Vodík, vzácné plyny a ostatní nekovy:

[…]

– Křemík

2804 61 00 – – obsahující nejméně 99,99 % hmotnostních křemíku

2804 69 00 – – ostatní

[…]“

Právní úprava antidumpingových opatření Společenství

7 Ustanovení o zavedení antidumpingových cel Evropským společenstvím jsou obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150, dále jen „základní nařízení“).

8 Článek 3 odst. 1 základního nařízení stanoví:

„Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení výrazem ‚újma‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle tohoto článku.“

9 Článek 5 tohoto nařízení upravuje zahájení šetření ke zjištění existence, stupně a účinku každého dumpingu tvrzeného v podnětu.

10 Článek 9 odst. 4 uvedeného nařízení stanoví:

„Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada prostou většinou na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být Radě předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než takové clo pozbude platnosti. Antidumpingové clo nesmí být vyšší než dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno, a musí být nižší než toto rozpětí, pokud takové menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství."

11 Článek 11 základního nařízení stanoví:

„[…]

2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobci Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné množství důkazů o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo z části výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo tržní podmínky naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

[…]

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách. Přezkumy prováděné na základě odstavců 2 a 3 se provedou neprodleně a obvykle se uzavřou během 12 měsíců od data zahájení přezkumu. […]

6. […] Pokud to přezkum odůvodňuje, opatření budou orgány Společenství odpovědnými za jejich přijetí zrušena nebo ponechána v platnosti podle odstavce 2, nebo zrušena, ponechána v platnosti nebo pozměněna podle odstavců 3 a 4. […]

[…]“

12 Nařízení Rady (EHS) č. 2200/90 ze dne 27. července 1990 (Úř. věst. L 198, s. 57) zavedlo poprvé konečné antidumpingové clo z dovozů křemíkového kovu pocházejícího z Číny. Po vydání oznámení o pozbytí platnosti antidumpingových opatření přijatých nařízením č. 2200/90 v průběhu února 1995 byla Komisi předložena žádost o přezkum, ke které byly přiloženy důkazy o dumpingu u dotčených výrobků, kteréžto byly považovány za dostatečné k tomu, aby odůvodnily zahájení šetření. S ohledem na závěry tohoto šetření přijala Rada nařízení (ES) č. 2496/97 ze dne 11. prosince 1997 (Úř. věst. L 345, s. 1), kterým bylo zavedeno konečné antidumpingové clo z dovozu křemíkového kovu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 345, s. 1).

13 Dvacátý čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 2496/97 zní:

„[…]

Dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento z vývozní ceny s dodáním na hranici Společenství, včetně nákladů, pojištění a přepravného, činí 68,1 %.“ *(neoficiální překlad)*

14 Článek 1 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranici Společenství před proclením činí 49 %.“ (*neoficiální překlad*)

15 Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti antidumpingových opatření v březnu 2002 obdržela Komise žádost o přezkum podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení. Po ukončení tohoto přezkumu rozhodla Rada přijetím nařízení č. 398/2004 o ponechání v platnosti opatření zavedených nařízením č. 2496/97.

16 Dvacátý sedmý bod odůvodnění nařízení č. 398/2004 zní:

„V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání vážené průměrné běžné hodnoty s váženými průměrnými vývozními cenami stanovenými výše uvedeným způsobem. Toto srovnání ukázalo existenci dumpingu. Dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z ceny s dodáním na hranice Společenství, včetně nákladů, pojištění a přepravného, před proclením bylo významné (12,5 %), i když značně nižší než v předchozích šetřeních.“

17 Tabulka 6 uvedená v preambuli tohoto nařízení týkající se objemu prodejů křemíku ve Společenství, vykázaného výrobním odvětvím Společenství je následující:

	„1998	1999	2000	2001	Období šetření
Tuna	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Index	100	132	154	148	157
Rozdíl proti předcho-zímu roku		+32 %	+17 %	–7 %	+6 %“

18 Padesátý první bod odůvodnění tohoto nařízení č. 398/2004 zní:

„Prodej výrobního odvětví Společenství nezávislým zákazníkům ve Společenství vzrostl o 57 % mezi rokem 1998 a obdobím šetření.“

19 Tabulka 8 preambule uvedeného nařízení, která ukazuje podíly na trhu, které má výrobní odvětví Společenství na trhu s křemíkem, uvádí:

	„1998	1999	2000	2001	Období šetření
Podíl na trhu	29,8 %	35,2 %	34,3 %	34,3 %	36,7 %
Index	100	118	115	115	123“

20 Padesátý čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 398/2004 uvádí:

„Podíl na trhu vyhrazený výrobnímu odvětví Společenství vzrostl z 29,8 % v roce 1998 na 36,7 % v období šetření v souladu se zvýšením výroby a objemu prodeje po otevření nového zařízení ve Společenství. K velikému nárůstu došlo mezi roky 1998 a 1999 (+5,4 % trhu) se zavedením nových výrobních zařízení v EU. Menší nárůst (+2,4 procentních bodů) byl zaznamenán mezi rokem 2001 a obdobím šetření."

21 Sedmdesátý první až sedmdesátý čtvrtý bod odůvodnění tohoto nařízení zní:

„71) Z uvedených skutečností vyplývá, že v období let 1998 až 2000 zaznamenalo výrobní odvětví Společenství nárůst trhu o 34 % a významné zvýšení svého objemu prodeje a podílu na trhu. Poté však objem prodeje a podíl na trhu stagnovaly a finanční situace výrobního odvětví Společenství (ceny, ziskovost a peněžní tok) se zhoršila.

72) Při bližším zkoumání lze říci, že hlavní pozitivní vývoj pro výrobní odvětví Společenství nastal mezi roky 1998 a 2000. Od roku 2000 nebylo zaznamenáno žádné zlepšení.

73) Zlepšení mezi roky 1998 a 2000 lze přímo odvozovat z rozhodnutí výrobního odvětví Společenství v roce 1998 investovat do dodatečných výrobních zařízení [ve] Společenství. Mezi roky 1998 a 2000 se výrobní kapacita EU zvýšila o 26 % ze 125 000 tun na 158 000 tun. Toto rozhodnutí bylo odpovědí na antidumpingová

opatření pro dovoz křemíku z Číny, která byla prodloužena v roce 1997, jak je uvedeno v bodu odůvodnění 1. […] Lze tedy říci, že výrobní odvětví Společenství mělo prospěch z antidumpingových opatření pro dovoz křemíku z Číny. Od roku 2000 do období šetření se situace výrobního odvětví Společenství zhoršila, zejména v cenách, které poklesly o 46 EUR na tunu, ziskovosti, která poklesla o 7,1 procentních bodů, peněžním toku, který poklesl o 59 %, a investicích, které poklesly o 55 %. V období šetření zaznamenalo výrobní odvětví Společenství ztrátové hospodaření. Z těchto důvodů lze říci, že v období šetření bylo výrobní odvětví Společenství ve velmi nestabilní a zranitelné pozici.

[…]

74) Objem dumpingového dovozu z Číny v posuzovaném období významně vzrostl a je pravděpodobné, že bez platných antidumpingových opatření by byl na trh Společenství dodáván značně větší objem daného výrobku za velmi nízké ceny, které se podbízejí cenám výrobního odvětví Společenství. Pokud by byla ukončena platnost opatření, mohl by být cenový rozdíl mezi dováženým výrobkem a výrobkem výrobního odvětví Společenství vzhledem k úrovni platného antidumpingového cla větší než 35 %.“

22 Článek 1 odst. 1 a 2 nařízení č. 398/2004 stanoví:

„1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu křemíku [podpoložky] 2804 69 00 [KN] pocházejícího z Čínské lidové republiky.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu s dodáním na hranici Společenství, před proclením, se stanoví na 49 %.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

23 Společnost Hoesch předložila ve dnech 15. června a 12. srpna 2004 u Hauptzollamt Duisburg (Německo) celní prohlášení, ve kterém přihlásila křemíkový kov spadající do podpoložky 2804 69 00 KN k propuštění do volného oběhu. Žalobkyně dovezla tento výrobek z Indie a uvedla tuto zemi jako zemi původu.

24 Z předkládacího rozhodnutí nicméně vyplývá, že křemíkový kov, který je předmětem ve věci v původním řízení, pocházel z Číny, a že byl v blocích o velikosti dvakrát tři metry dodáván společnosti Metplast se sídlem v Indii. Tato společnost provedla na těchto blocích rozličné operace v tom smyslu, že tyto bloky byly odděleny, rozdrceny a očištěny. Křemíková zrna, která drcením vznikla, byla filtrována, poté roztříděna podle velikosti a nakonec zabalena. Čištění křemíku bylo provedeno tak, že byly částečně manuálně a částečně strojově odstraněny nežádoucí zbytky strusky vzniklé při drcení bloků. Volné železo v křemíku bylo poté vystaveno působení magnetu, aby došlo k jeho odstranění. Stupeň čistoty křemíku činil po provedení všech operací společností Metplast více než 98,5 %, přičemž takovýto stupeň čistoty byl podle tvrzení společnosti Hoesch nezbytný pro pozdější použití křemíku k výrobě hliníkových slitin. Podle překládajícího soudu však nebyl znám stupeň čistoty křemíku před jeho dovozem do Číny.

25 V návaznosti na vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) dospěl Hauptzollamt Aachen k závěru, že křemíkový kov, který je předmětem věci v původním řízení, nebyl v Indii podroben podstatnému zpracování nebo opracování, a tedy jej nelze

považovat za zboží pocházející z této země. Měl proto za to, že toto zboží pochází z Číny. Tento orgán dvěma dodatečnými platebními výměry ze dne 6. června 2007 uložil společnosti Hoesch na základě článku 1 nařízení č. 398/2004 povinnost uhradit dodatečné antidumpingové clo ve výši 99 974,74 eur.

26 Svou žalobou podanou u Finanzgericht Düsseldorf požadovala společnost Hoesch zrušení uvedených dodatečných platebních výměrů a tvrdila, že křemík dotčený ve věci v původním řízení byl v Indii podroben podstatnému zpracování nebo opracování, a tedy je třeba jej považovat za výrobek, který pochází z této země. Podle názoru této společnosti vedlo drcení křemíkových bloků ke zpracování těchto bloků na zrna a jejich čištění, které vyžadovalo značnou práci, umožnilo zvýšit stupeň čistoty křemíku. Krom toho Hoesch tvrdí, že nařízení č. 398/2004 je neplatné.

27 Předkládající soud se domnívá, že výsledek rozhodnutí o žalobě závisí na tom, zda operace uskutečněná v Indii představuje zpracování nebo opracování, jež je určující pro původ ve smyslu článku 24 celního kodexu, v kterémžto případě nebude dovezený křemíkový kov podléhat antidumpingovým clům. Pro případ záporné odpovědi se předkládající soud táže na platnost nařízení č. 398/2004.

28 Předkládající soud se domnívá, že se nejedná o otázku po rozsahu pravidel „ze seznamu“, vypracovaných Evropskou komisí k upřesnění pojmů obsažených v článku 24 celního kodexu, která jsou k dispozici na její internetové stránce.

29 Za těchto podmínek se Finanzgericht Düsseldorf rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je nutno článek 24 [celního kodexu] vykládat v tom smyslu, že oddělování, čištění a drcení křemíkových kovových bloků, stejně jako následné filtrování, třídění a balení křemíkových zrn, která vznikla drcením, představuje zpracování nebo opracování, které určuje původ zboží?

2) Je v případě záporné odpovědi na první otázku nařízení [č. 398/2004] platné?“

K předběžným otázkám

K první otázce

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

30 Společnost Hoesch se v první řadě domnívá, že nepreferenční původ křemíkového kovu musí být určen výlučně na základě článku 24 celního kodexu a že ve věci v původním řízení jsou splněny veškeré podmínky pro použití tohoto ustanovení, takže operace, která je dotčená ve věci v původním řízení, musí být považována za operaci, která je podstatným zpracováním či opracováním, které určuje nepreferenční původ daného zboží.

31 Podle názoru této společnosti musí být operace provedené v Indii na křemíku dováženém z Číny považovány za jeho podstatné zpracování, jelikož tento pojem může být v projednávaném případě definován jakožto změna výchozího materiálu v takovém rozsahu, že získá jiné charakteristiky. Po rozdrcení pozbyly totiž křemíkové bloky svou původní podobu. Hoesch se rovněž dovolává judikatury Soudního dvora, podle které je poslední zpracování „podstatné" ve smyslu článku 24 celního kodexu pouze tehdy, pokud má výrobek, který je jeho výsledkem, vlastní specifické vlastnosti a složení, jež neměl před tímto zpracováním (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 26. ledna 1977, Gesellschaft für Überseehandel, 49/76, Recueil, s. 41, bod 6). Ve věci v původním řízení byly čištěním odstraněny nečistoty z křemíkových bloků, došlo ke změně účelu použití křemíku, čímž bylo umožněno jeho použití v hliníkových slitinách.

32 Společnost Hoesch dále tvrdí, že požadavek změny podpoložky sazebního zařazení, který je stanoven v pravidlech ze seznamu, nefiguruje na rozdíl od řady pravidel o původu zboží mezi podmínkami upravenými v článku 24 celního kodexu. Změna sazebního zařazení tedy podle ní nepředstavuje podmínku použití uvedeného článku 24. Pravidla ze seznamu a úvodní poznámky ke kapitole 28 uvedených pravidel (dále jen „úvodní poznámky"), které nebyly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* a které jsou k dispozici pouze na internetu a v anglickém jazyce, podle ní navíc nemají závazný charakter. Společnost Hoesch je toho názoru, že i kdyby mělo dojít k uplatnění úvodních poznámek, potvrzovaly by tyto nepreferenční původ zboží, které je předmětem původního řízení. Z uvedených úvodních poznámek podle ní totiž vyplývá, že čištění a drcení křemíku může za určitých podmínek představovat podstatné zpracování nebo opracování, které určuje jeho původ. Podle této společnosti byly tyto podmínky ve věci v původním řízení splněny.

33 Evropská komise naopak navrhuje zohlednit pravidla ze seznamu a úvodní poznámky, aby tak bylo zejména zajištěno jednotné uplatňování celních právních předpisů a slučitelnost jejich použití se závazky vyjednanými Společenstvím v rámci Světové

obchodní organizace (WTO). Tato pravidla totiž odrážejí prozatímní výsledky jednání v rámci harmonizačních prací ve Výboru o pravidlech původu této organizace upravených v dohodě o pravidlech původu.

34 Krom toho odkaz v pravidlech ze seznamu na kritérium změny podpoložky sazebního zařazení, podle něhož musí být dotyčné zboží považováno za zboží, které prošlo svým posledním podstatným zpracováním či opracováním, pouze tehdy, pokud došlo ke změně podpoložky jeho sazebního zařazení, je podle názoru Komise odůvodněn z technického hlediska, neboť ve věci v původním řízení zohledňuje toto kritérium operace nezbytné k výrobě křemíkového kovu, jakož i účel jeho výroby. Zařazení křemíku do podpoložky 2804 61 nebo 2804 69 KN totiž spočívá na stupni jeho čistoty, který činí u první podpoložky alespoň 99,9 %, a u druhé podpoložky méně než 99,9 %, a odpovídá tak nejen použití, které z toho vyplývá, ale i práci nezbytné k jeho výrobě. Komise navíc tvrdí, že ve věci v původním řízení nelze provést objektivní a skutečné rozlišení mezi základním výrobkem, tedy křemíkem ve formě kovových bloků, a zrny z křemíkového kovu získanými oddělováním, poté filtrováním, tříděním a balením, jelikož tyto operace nijak nepozměnily vlastnosti nebo složení křemíkového kovu, který zůstává metalurgickým křemíkem, jehož účel je nadále omezen na výrobu hliníkových slitin.

35 Komise, opírajíc se o úvodní poznámky 3 a 4, má však za to, že čištění a drcení křemíku jsou navzdory tomu, že nedochází ke změně čísla sazebního zařazení, způsobilá za určitých okolností představovat podstatné zpracování nebo opracování, která určují původ, a to za podmínky, že čištění představuje stupeň výroby, během něhož je odstraněno alespoň 80 % stávajících nečistot nebo když na jejím konci bude dosaženo takové úrovně čistoty, která umožní specifické používání existujícího výrobku, nebo za podmínky, že se u drcení jedná o záměrnou redukci křemíku, která vede k určitému výsledku. Komise přitom poznamenává, že podle zjištění předkládajícího soudu nebylo prokázáno, že došlo k odstranění alespoň 80 % nečistot. Krom toho Komise uvádí, že

takto získaná křemíková zrna byla profiltrována, což znamená, že před filtrováním měla odlišné velikosti. Nelze mít tedy za to, že byla provedena záměrná a kontrolovaná redukce křemíkových bloků.

Odpověď Soudního dvora

36 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda oddělování, drcení a čištění křemíkových bloků, jakož i následné filtrování, třídění a balení křemíkových zrn vzniklých drcením představuje zpracování nebo opracování, které určuje původ zboží ve smyslu článku 24 celního kodexu.

37 Z článku 24 celního kodexu vyplývá, že zboží, na jehož výrobě se podílely dvě nebo více zemí, pochází ze země, kde došlo k poslednímu podstatnému hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

38 V tomto ohledu Soudní dvůr judikoval, že z článku 5 nařízení Rady (EHS) č. 802/68 ze dne 27. června 1968 o společné definici pojmu „původ zboží“ (Úř. věst. L 148, s. 1), kterýžto předcházel článku 24, jenž má však shodné znění, vyplývá, že rozhodujícím kritériem je kritérium posledního podstatného zpracování nebo opracování (rozsudky ze dne 13. prosince 1989, Brother International, C-26/88, Recueil, s. 4253, bod 15, a ze dne 13. prosince 2007, Asda Stores, C-372/06, Sb. rozh. s. I-11223, bod 32).

39 Pokud jde o použitelnost pravidel ze seznamu, je třeba připomenout, že Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 10. prosince 2009, HEKO Industrieerzeugnisse (C-260/08, Sb. rozh. s. I-11571, body 20 a 21) rozhodl, že ačkoli pravidla ze seznamu vypracovaná Komisí přispívají k určení nepreferenčního původu zboží, nejsou tato pravidla právně závazná. Z tohoto důvodu musí být obsah těchto pravidel v souladu s těmi pravidly původu, která jsou uvedena v článku 24 celního kodexu, a nemůže měnit jejich význam. Tento závěr platí i pro úvodní poznámky.

40 Stejně tak platí, že ačkoli musí být příslušné akty sekundárního práva vykládány ve světle dohod přijatých v rámci WTO, nic to nemění na tom, že dohoda o pravidlech původu zavádí v současnosti pouze pracovní program harmonizace po přechodné období. Jelikož tato dohoda nepředstavuje úplnou harmonizaci, mají členové WTO prostor pro uvážení ohledně přizpůsobení svých pravidel původu (výše uvedený rozsudek HEKO Industrieerzeugnisse, bod 22).

41 Z těchto úvah vyplývá, že při výkladu článku 24 celního kodexu mohou soudy členských států použít jak úvodní poznámky, tak i pravidla ze seznamu, pokud to nepovede ke změně tohoto článku (viz výše uvedený rozsudek HEKO Industrieerzeugnisse, bod 23).

42 Pokud jde o otázku relevance kritéria změny podpoložky sazebního zařazení zboží, jež je kritériem vyplývajícím z pravidel ze seznamu, pro účely určení, zda operace dotčené ve věci v původním řízení představují zpracování nebo opracování, která určují původ zboží ve smyslu článku 24 celního kodexu, Soudní dvůr již judikoval, že nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží v sazebním zařazení zpracovaných výrobků, jelikož společný celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely, a nikoli s ohledem na určování původu výrobků (viz výše uvedený rozsudek Gesellschaft für Überseehandel, bod 5; rozsudek ze dne 23. března 1983, Cousin a další, 162/82, Recueil, s. 1101, bod 16, jakož i výše uvedený rozsudek HEKO Industrieerzeugnisse, bod 29).

43 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že i když samozřejmě platí, že změna čísla sazebního zařazení zboží, ke které došlo jeho zpracováním, naznačuje, že charakter jeho zpracování nebo opracování je podstatný, nemění to nic na tom, že zpracování nebo opracování může být podstatného charakteru i v případě, že ke změně čísla nedojde (výše uvedený rozsudek HEKO Industrieerzeugnisse, bod 35). Tento závěr lze vztáhnout i na kritérium změny podpoložky sazebního zařazení.

44 Z toho vyplývá, že k určení toho, zda zpracování, o jaké jde ve věci v původním řízení, určuje původ zboží z hlediska podmínek uvedených v článku 24 celního kodexu, musí být zohledněna jiná kritéria, než jsou ta, která vycházejí ze změny podpoložky sazebního zařazení.

45 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že určení původu zboží se musí zakládat na objektivním a skutečném rozlišení mezi výchozím výrobkem a zpracovaným výrobkem, při kterém je třeba zohlednit především specifické fyzické vlastnosti každého z těchto výrobků (viz výše uvedené rozsudky Gesellschaft für Überseehandel, bod 5; Cousin a další, bod 16, jakož i HEKO Industrieerzeugnisse, bod 29).

46 Je nutno rovněž připomenout, že poslední zpracování či opracování je „podstatné“ ve smyslu článku 24 celního kodexu pouze tehdy, pokud výrobek, který z něj vyplývá, má vlastní specifické vlastnosti a složení, jež neměl před tímto zpracováním či opracováním. Operace, které mají vliv na podobu výrobku pro účely jeho použití, jež však nevedou k významné kvalitativní změně jeho vlastností, nejsou způsobilé k určení původu uvedeného výrobku (viz výše uvedený rozsudek Gesellschaft für Überseehandel, bod 6; rozsudek ze dne 23. února 1984, Zentrag, 93/83, Recueil, s. 1095, bod 13, a výše uvedený rozsudek HEKO Industrieerzeugnisse, bod 28).

47 Soudní dvůr navíc upřesnil, že zpracování výrobku, které nevede k podstatné změně jeho vlastností a složení, protože toto zpracování spočívá pouze v rozdělení výrobku

a změny jeho podoby, nepředstavuje naopak dostatečně významnou kvalitativní změnu, na kterou by bylo možné nahlížet jako na úpravu, která vedla k vyrobení nového výrobku, nebo představuje důležitý stupeň výroby uvedeného výrobku (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Zentrag, bod 14).

48 Je třeba poznamenat, že volba sazebního zařazení křemíku do podpoložek 2804 61 nebo 2804 69 KN ve věci v původním řízení závisí na stupni čistoty křemíku, který činí u první podpoložky nejméně 99,9 % a u druhé podpoložky méně než 99,9 %. Je třeba v souladu s Komisí konstatovat, že takový rozdíl v zařazení odpovídá jak rozdílu v používání křemíku, tak práci nutné k jeho výrobě.

49 V projednávaném případě zahrnuje zpracování křemíku provedené v Indii jeho oddělování, drcení, čištění, filtrování, třídění a balení. Pokud jde v první řadě o oddělování, filtrování, třídění a balení křemíku, vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, že tyto operace nijak nepozměnily jeho vlastnosti či složení, protože po ukončení zpracování zůstává metalurgický křemík, který podle údajů nezpochybněných v tomto spisu slouží k výrobě slitin s hliníkem.

50 Soudní dvůr již totiž rozhodl, že rozemletí výchozího výrobku na různé stupně jemnosti nelze považovat za jeho podstatné zpracování nebo opracování, protože tato operace vedla pouze ke změně konzistence tohoto výrobku a jeho podoby pro účely jeho konečného využití, nevede však k významné kvalitativní změně výchozího výrobku. Dále pak kontrola kvality oddělováním, kterému je podroben rozemletý výrobek, jakož i jeho balení, podléhají pouze požadavkům uvádění výrobku na trh a nemají vliv na jeho podstatné vlastnosti (viz, pokud jde o určení původu surového kaseinu, výše uvedený rozsudek Gesellschaft für Überseehandel, bod 7).

51 Je tedy zjevné, že oddělování bloků křemíkového kovu na jedné straně, jakož i následné filtrování, třídění a balení křemíkových zrn vzniklých jeho drcením na straně druhé nemohou být považovány za operace, které mohou být určující pro původ křemíkového kovu.

52 Pokud jde zadruhé o čištění a drcení výrobku, vyplývá z úvodních poznámek, že obě tyto operace mohou určovat původ výrobku, který je předmětem těchto operací, a to i v případě, kdy nedojde ke změně podpoložky jeho sazebního zařazení. Podle úvodní poznámky 3 by tak tomu bylo u čištění, pokud se uskutečňuje ve stupni výroby, během něhož je odstraněno alespoň 80 % existujících nečistot. Stejně tak by tomu bylo na základě úvodní poznámky 4 u drcení, pokud nejde o pouhé roztloukání, ale o záměrnou a kontrolovanou redukci výrobku na části, které vykazují odlišné fyzikální či chemické vlastnosti od výchozího materiálu.

53 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že kritéria plynoucí z úvodních poznámek 3 a 4 umožňují zohlednit významnou kvalitativní změnu vlastností křemíku, objektivní a skutečné rozlišení mezi výchozím a zpracovaným výrobkem, jakož i účel, pro který je křemík určen. Jsou tedy v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 45 až 47 tohoto rozsudku. Vzhledem k tomu, že uvedená kritéria nemění význam článku 24 celního kodexu, je za okolností věci v původním řízení jejich použití odůvodněné.

54 Předkládající soud nicméně uvádí, že kritéria upravená v úvodních poznámkách 3 a 4 nejsou ve věci v původním řízení splněna, neboť není ani prokázáno, že čištění, o jaké jde ve věci v původním řízení, odstranilo 80 % existujících nečistot, ani není možné konstatovat, že drcení, o něž jde ve věci v původním řízení, odpovídá záměrné a kontrolované redukci křemíkových bloků na části. Takové operace čištění a drcení křemíku, jaké byly provedeny v Indii, nepředstavují za těchto podmínek podstatné zpracování či opracování ve smyslu článku 24 celního kodexu, které by umožnilo považovat získaný výrobek za výrobek pocházející ze státu, v němž se tyto operace uskutečnily.

55 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že takové oddělování, drcení a čištění křemíkových bloků, jakož i následné filtrování, třídění a balení křemíkových zrn vzniklých drcením, jaká byla provedena ve věci v původním řízení, nepředstavují zpracování nebo opracování určující původ ve smyslu článku 24 celního kodexu.

K druhé otázce

56 Pro případ, že křemíkový kov, o který jde ve věci v původním řízení, bude považován za výrobek pocházející z Číny, se předkládající soud svou druhou otázkou dotazuje na platnost nařízení č. 398/2004. Konkrétně se táže, zda se Rada zaprvé dopustila nesprávného posouzení tím, že při zjišťování existence škody způsobené výrobnímu odvětví Společenství vycházela z chybného předpokladu, a zadruhé, zda je zachování sazby antidumpingového cla ve výši 49 % v nařízení č. 398/2004 slučitelné s čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

Úvodní poznámky

57 V první řadě je třeba uvést, že, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, předkládající soud považoval za nezbytné požádat svou otázkou Soudní dvůr pouze o přezkum platnosti nařízení č. 398/2004, pokud jde o existenci újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství a skutečnost, že toto nařízení ponechalo v platnosti sazby antidumpingového cla.

58 Společnost Hoesch se domnívá, že nařízení č. 398/2004 je neplatné jednak z důvodu zjevně nesprávného posouzení při zjišťování příčinné souvislosti mezi dovozy z Číny

a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, a jednak z důvodu překročení procesní lhůty při přezkumu antidumpingových opatření.

59 Podle ustálené judikatury se řízení upravené v článku 267 SFEU zakládá na jasném oddělení funkcí vnitrostátních soudů od funkcí Soudní dvora, takže je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 26. června 2007, Ordre des barreaux francophones et germanophone a další, C-305/05, Sb. rozh. s. I-5305, bod 18).

60 Za těchto podmínek není namístě zahrnout do přezkumu platnosti nařízení č. 398/2004 i posouzení důvodů, které předkládající soud nezmiňuje (viz obdobně výše uvedený rozsudek Ordre des barreaux francophones et germanophone a další, body 17 až 19).

61 Zadruhé je třeba připomenout, že v oblasti společné obchodní politiky a zcela konkrétně v oblasti obchodních ochranných opatření disponují orgány Společenství z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat, širokou posuzovací pravomocí (rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, bod 40 a citovaná judikatura).

62 Z ustálené judikatury navíc vyplývá, že určení existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství předpokládá posouzení složitých hospodářských situací, takže soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (viz výše uvedený rozsudek Ikea Wholesale, bod 41 a citovaná judikatura, jakož i rozsudek ze dne 28. února 2008, AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, Sb. rozh. s. I-1057, bod 34).

63 Platnost nařízení č. 398/2004 je tedy třeba posoudit z hlediska výše uvedených úvah.

Ke zjištění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství

64 Předkládající soud zaprvé poznamenává, že pochybnosti, které má ohledně platnosti nařízení č. 398/2004, vycházejí z rozsudku Tribunálu ze dne 14. března 2007, Aluminium Silicon Mill Products v. Rada (T-107/04, Sb. rozh. s. II-669), kterým tento zrušil článek 1 nařízení Rady (ES) č. 2229/2003 ze dne 22. prosince 2003 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu silikonu [křemíkového kovu] pocházejícího z Ruska a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 339, s. 3; Zvl. vyd. 11/48, s. 173), a to zejména z důvodu, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při zjišťování existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství. Předkládající soud zdůrazňuje, že se nařízení zrušené tímto rozsudkem týká stejného období, kdy probíhalo šetření, a stejného referenčního období, jakých se týká nařízení č. 398/2004, a že hospodářský vývoj trhu Společenství s křemíkem je u obou nařízení shodný, takže nařízení č. 398/2004 by mělo být zrušeno ze stejných důvodů.

65 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že tato dvě nařízení se od sebe podstatně liší. Nařízení č. 2229/2003 totiž poprvé zavedlo antidumpingová cla z dovozů křemíku pocházejícího z Ruska a bylo přijato na konci prvního šetření provedeného na základě článku 5 základního nařízení. Rada tedy měla povinnost zjistit existenci újmy způsobené výrobnímu odvětví těmito dovozy. Naopak nařízení č. 398/2004 ponechává v platnosti antidumpingová opatření uložená na dovozy křemíku z Číny, což jsou opatření platná od roku 1990, a tedy přijatá po přezkumu provedeném na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že přezkumné řízení je v zásadě objektivně odlišné od řízení při počátečním šetření, které je upraveno jinými ustanoveními téhož nařízení [rozsudek ze dne 27. ledna 2005, Europe Chemi-Noc (Deutschland) v. Rada, C-422/02 P, Sb. rozh. s. I-791, bod 49].

66 Existující objektivní rozdíl mezi těmito dvěma řízeními totiž spočívá v tom, že dovozy podléhající přezkumnému řízení jsou dovozy, na něž již byla uložena konečná antidumpingová opatření a ve vztahu k nimž již bylo dostatečně prokázáno, že zrušení těchto opatření by pravděpodobně podpořilo přetrvávání nebo obnovení dumpingu a újmy. Naproti tomu, když jsou dovozy podrobeny počátečnímu šetření, je jeho předmětem právě to, aby byla určena existence, stupeň a účinek údajného dumpingu, třebaže zahájení takovéhoto šetření předpokládá existenci dostatečných důkazů k zahájení takového řízení [výše uvedený rozsudek Europe Chemi-Noc (Deutschland) v. Rada, bod 50].

67 Z článku 11 odst. 2 základního nařízení totiž vyplývá, že ponechání v platnosti antidumpingových opatření po datu, kdy má dojít k uplynutí jejich platnosti, je možné pouze tehdy, pokud bylo při přezkumu zjištěno, že uplynutí jejich platnosti „podpoří přetrvání nebo obnovení dumpingu nebo újmy". Z toho vyplývá, že zjištění, ke kterým Tribunál dospěl ve výše uvedeném rozsudku Aluminium Silicon Mill Products v. Rada ohledně existence újmy v rámci přezkumu platnosti nařízení č. 2229/2003, nejsou jako taková rozhodná k posouzení platnosti nařízení č. 398/2004.

68 Předkládající soud se dále domnívá, že existuje rozpor mezi druhou větou sedmdesátého prvního bodu odůvodnění nařízení č. 398/2004, podle které objem prodeje výrobního odvětví Společenství a jeho podíl na trhu po roce 2000 „stagnovaly", a údaji týkajícími se objemu prodeje, jakož i podílu na trhu výrobního odvětví Společenství uvedenými v tabulkách 6 a 8 preambule tohoto nařízení.

69 V této souvislosti je třeba nejprve připomenout, že z uvedené tabulky 6 vyplývá, že mezi léty 1998 a 2000 se prodeje křemíku uskutečněné výrobním odvětvím Společenství zvýšily o 54 %, zatímco mezi rokem 2000 a obdobím, v němž bylo prováděno šetření, zaznamenaly tyto prodeje růst v přibližné výši 2,1 %. Navíc tabulka č. 8 tohoto nařízení

uvádí, že podíl výrobního odvětví Společenství na trhu se zvýšil mezi léty 1998 a 2000 z 29,8 % na 34,3 % a mezi rokem 2000 a obdobím šetření z 34,3 % na 36,7 %.

70 Z toho vyplývá, že ačkoli platí, že se objem prodeje křemíku a podíl výrobního odvětví Společenství na trhu během období, v němž bylo prováděno šetření, zvýšily, nic to nemění na tom, že se vzhledem k významnému zvýšení objemu prodeje mezi léty 1998 a 2000, a sice o 54 %, přestalo výrobní odvětví Společenství od roku 2000 rozvíjet a lze jej považovat za stagnující. Proto mezi tabulkami č. 6 a 8 preambule nařízení č. 398/2004 a sedmdesátým prvním bodem odůvodnění uvedeného nařízení není žádný rozpor.

71 Dále je nutno poukázat na to, že ze sedmdesátého druhého bodu odůvodnění nařízení č. 398/2004, o jehož obsahu není sporu, vyplývá, že od roku 2000 nebylo ve vývoji výrobního odvětví Společenství zaznamenáno žádné znatelné zlepšení. Stejně tak sedmdesátý třetí bod odůvodnění tohoto nařízení, který rovněž není zpochybněn, uvádí, že mezi rokem 2000 a obdobím šetření se situace výrobního odvětví Společenství zhoršila a toto odvětví se během období šetření dostalo do velmi nestabilní a zranitelné pozice.

72 Nakonec je třeba uvést, že na základě čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2496/97 činila sazba konečného antidumpingového cla z dovozu křemíkového kovu pocházejícího z Číny 49 %. Je proto pravděpodobné, že podíly čínských dovozů křemíku na trhu byly méně významné, než jaké by byly, kdyby nebyla uložena antidumpingová cla. Jelikož v této souvislosti ze sedmdesátého čtvrtého bodu odůvodnění nařízení č. 398/2004, o jehož obsahu není sporu, vyplývá, že objem dumpingového dovozu z Číny v období od 1. ledna 1998 do konce období šetření významně vzrostl a je pravděpodobné, že bez tehdy platných antidumpingových opatření by byl na trh Společenství dodáván značně větší objem daného výrobku za velmi nízké ceny, které se podbízejí cenám výrobního

odvětví Společenství, Rada správně rozhodla, že pokud nebudou uložena antidumpingová cla, bude v případě čínských dovozů křemíku existovat zvýšené riziko pro výrobní odvětví Společenství.

73 Za těchto podmínek se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru o pravděpodobném obnovení újmy výrobnímu odvětví Společenství v případě, že budou zrušena antidumpingová opatření.

K ponechání v platnosti sazby antidumpingového cla

74 Předkládající soud se táže, zda skutečnost, že článkem 1 odst. 2 nařízení č. 398/2004 byla ponechána v platnosti sazba antidumpingového cla ve výši 49 %, je slučitelná s poslední větou čl. 9 odst. 4 základního nařízení, ačkoli dumpingové rozpětí, které podle dvacátého čtvrtého bodu odůvodnění nařízení č. 2496/97 činilo 68,1 %, nepřekročilo podle dvacátého sedmého bodu odůvodnění nařízení č. 398/2004 hodnotu 12,5 %.

75 Společnost Hoesch v této souvislosti tvrdí, že podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení, který se použije i na přezkumy podle čl. 11 odst. 5 uvedeného nařízení, nesmí být sazba cla vyšší než antidumpingové rozpětí.

76 Je třeba uvést, že, jak je uvedeno v bodech 66 a 67 tohoto rozsudku, členské státy musí v rámci přezkumu antidumpingových opatření před pozbytím platnosti, který se provádí na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení, pouze zjistit, zda pozbytí platnosti

těchto opatření vede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy, přičemž v takovém případě by byla uvedená opatření ponechána v platnosti. V opačném případě budou antidumpingová opatření zrušena. Tento závěr je potvrzen zněním čl. 11 odst. 6 uvedeného nařízení, který stanoví, že pokud to přezkum odůvodňuje, budou opatření zrušena nebo ponechána v platnosti podle odstavce 2 tohoto článku, zatímco z uvedeného odstavce 6 vyplývá, že opatření mohou být nejen zrušena a ponechána v platnosti, ale i pozměněna podle odstavců 3 a 4 uvedeného článku. V důsledku toho přezkum opatření pozbývajících platnost nemůže vést ke změně opatření, která jsou v platnosti.

77 Krom toho poslední věta čl. 9 odst. 4 základního nařízení upravuje požadavek, podle něhož výše antidumpingového cla „nesmí být vyšší než dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno, a musí být nižší než toto rozpětí, pokud takové menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství“. Účelem tohoto článku přitom vzhledem k obecné struktuře a cílům systému, do kterého zapadá, není jeho použití na řízení upravené v čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení. Orgány Společenství mohou navíc, jak bylo uvedeno v předchozím bodě tohoto rozsudku, v rámci přezkumu antidumpingových opatření provedeného na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení ponechat uvedená opatření v platnosti, nebo je zrušit.

78 V daném případě dospěly orgány Společenství po provedení tohoto přezkumu k závěru, že pozbytí platnosti antidumpingových opatření povede pravděpodobně k obnovení újmy. Rada tedy správně a v souladu s čl. 11 odst. 2 a 6 základního nařízení rozhodla o ponechání v platnosti sazby antidumpingového cla ve výši 49 %.

79 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že její posouzení neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost nařízení č. 398/2004.

K nákladům řízení

80 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Oddělování, drcení a čištění křemíkových bloků, jakož i následné filtrování, třídění a balení křemíkových zrn vzniklých drcením nepředstavují zpracování nebo opracování určující původ ve smyslu článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

2) Posouzení položené otázky neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost nařízení Rady (ES) č. 398/2004 ze dne 2. března 2004 o uložení

konečného antidumpingového cla z dovozu křemíku pocházejícího z Čínské lidové republiky.

Podpisy.